

Laos

Laos jest krajem leżącym w Azji Południowo-Wschodniej, graniczy z Tajlandią, Birmą/Myanmarem, Chinami, Wietnamem i Kambodżą. Powierzchnia kraju wynosi 236 800 km². Stolicą Laosu jest miasto Wientian. Państwo powstało w XIV wieku i dawniej nosiło nazwę Lang Czang, czyli Królestwo Miliona Słoni. Językiem urzędowym jest język laotański. Główne grupy etniczne Laosu to: Lao – 55%, Khmou – 11%, Hmong – 8%, a także ponad sto innych mniejszych grup. Laos to kraj głównie rolniczy: uprawia się w nim ryż, kukurydzę, maniok, bawełnę, bataty oraz kawę. Największą rzeką państwa jest Mekong. Ważną rolę odgrywa rybołówstwo.

Przyroda

Laos jest bardzo interesujący ze względu na swoją przyrodę. 55% powierzchni kraju pokrywają lasy monsunowe. Bardzo bogaty jest świat roślin i zwierząt. Największą rzeką Laosu jest Mekong, który przepływa tu wśród pięknych górskich krajobrazów. Do niektórych wiosek położonych nad brzegiem rzeki dotrzeć można tylko łodzią.

Ludzie

Laos zamieszkuje ponad sto grup etnicznych. Mają one własne stroje i zwyczaje. Niektóre grupy etniczne, takie jak np. Lao Huay, są obecnie bardzo nieliczne. Wiele grup zamieszkuje nad brzegiem rzeki Mekong i trudni się rybołówstwem oraz uprawą ryżu, natomiast grupy żyjące na wzgórzach – rolnictwem. Tradycyjne domy buduje się z bambusa, a jeśli wioska znajduje się w pobliżu rzeki, wówczas wznosi się je na palach. Laos jest krajem buddyjskim, dlatego wszędzie można spotkać mnichów w tradycyjnych pomarańczowych szatach. Ludność laotańska jest słabo wykształcona – niecałe 60% potrafi czytać i pisać. Dzieci, zamiast chodzić do szkoły, często muszą pomagać rodzicom w utrzymaniu domu i pracować zarobkowo.

Życie codzienne

W Laosie tylko około 30% ludności mieszka w miastach, reszta zamieszkuje wioski. Rytm życia wyznacza cykl przyrody i praca. Laotańczycy są buddystami, stąd każdego ranka, o wschodzie słońca, ludzie oczekują na mnichów, którzy wyruszają z klasztoru po posiłek. Nakarmienie mnicha to jeden z najlepszych uczynków. W Laosie bardzo słabo rozwinięty jest transport, nadal jest tam bardzo niewiele samochodów. Ludzie żyjący nad rzeką zwykle korzystają z łodzi, zaś w miastach poruszają się tradycyjnymi środkami komunikacji, takimi jak riksza. Najbardziej znanym centrum handlowym jest Huay Xay. Leży ono na skrzyżowaniu granic Chin, Tajlandii i Laosu. Na targu można kupić wszystko. Podobnie jak w całej Azji ulubionym „sportem”/rozrywką Laotańczyków są walki kogutów.

Zabytki

Najważniejszą świątynią w Laosie jest Wat Xieng Thong (Świątynia Złotego Miasta) w dawnej stolicy kraju – Luang Prabang. Świątynię wybudował w 1548 r. król Setthathirat. Znajduje się ona w pięknym ogrodzie nad brzegiem rzeki Mekong, tam, gdzie wpada do niego dopływ Nam Khan. Ludzie wierzą, że miejsce to zamieszkuje dwóch *nagów* – mityczne istoty węzowe, które strzegą rzeki. Ściany świątyni ozdobione są scenami z codziennego życia mieszkańców. Słynne w Laosie są również jaskinie w Pak Ou. W jaskiniach tych zgromadzono tysiące statuetek Buddy wszelkich rozmiarów i kształtów. Jaskinie są ważnym miejscem pielgrzymek.

Opracowanie: Agnieszka Dziarmaga-Czajkowska, Sylwia Gil